O VIMANA

1
1969

VIMANA
Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

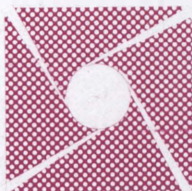
Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista takakannen sisäsivulla

VIMANA 1969 1

UFO-TUTKIMUKSEN NÄKYMISTÄ

Maassamme on viime aikoina virinnyt tiedotustoimintaa, jota UFO-asioista kiinnostuneet ovat seuranneet varsin valppaina. Kahden kustantajan julkaisemat käännöskirjat, toinen englannin- toinen saksankielisestä alkuteoksesta ovat olleet varsin tervetullut lisä niukkaan suomenkieliseen UFO-kirjallisuuteen. Lisäksi ovat monet viikkolehdet julkaisseet erilaisia UFO-havaintokertomuksia, otteita julkaistuista kirjoista, tieteistoimittajien mielipiteitä jne. Muutamissa televisio-ohjelmissa on myös käsitelty UFO-ongelmaa mielipidetutkimusten ja asiantuntijoiden haastattelujen muodossa.
Eri maissa on jatkuvasti ilmestynyt uusia kirjoja, joissa asianharrastajat ja tiedemiehet

esittelevät UFO-havaintoja ja niitä koskevia tutkimuksia. Alan julkaisuista on myös luettavissa pienimuotoisempia tutkielmia. Yleiset tiedotusvälineet välittävät mitä erilaisimpia välähdyksiä UFO-ilmiöiden vaihtelevalta saralta; mielipiteitä esitetään puolesta ja vastaan. Ilmeisestikin "lentävät lautaset" saavat tällä hetkellä osakseen enemmän huomiota kuin koskaan aikaisemmin niiden vuosien aikana, jolloin niistä on julkisesti keskusteltu. On kuitenkin heti todettava, ettei tietomme UFO-ilmiön todellisesta luonteesta ole toistaiseksi lisääntynyt samassa määrin kuin niitä kohtaan osoitettu kiinnostus. Ilmeistä on, ettei mitään yhtenäistä kuvaa UFO-tapahtumasta voida tällä hetkellä antaa olletikin, kun tutkittavana on tällainen satunnaisilmiö. Tutkimuksemme on yhä vaiheessa, jossa meiltä vaaditaan pitkäjännitteistä, kärsivällistä ja tosiasioihin perustuvaa suhtautumista tutkimuskohteeseemme. Ongelmamme ei tule ratkaistuksi sillä, että hyväksymme tosiasioina ei-todistettuja "utopioita".

● Toivomme, että lukijamme, joilla on omia käsityksiä, tietoja, kokemuksia jne. edustamaltamme alalta (sekä lehdessämme julkaistuista artikkeleista) kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Olisimme myös kovin kiitollisia paikallisista lehdistä saksituista leikkeistä. Jotta voisimme tulevaisuudessa julkaista lähettämistänne kirjeistä mahdollisimman monia, pyydämme Teitä pitämään kirjeenne, jotka haluaisitte julkaistaviksi, lyhyehköinä. Toivomme Teidän liittävän kirjeeseenne nimenne ja osoitteenne, vaikka julkaistavissa kirjeissä voi luonnollisesti esiintyä nimimerkillä. Kaikenlaiset ehdotukset, korjaukset, asiatiedot ja mielipiteet ovat tervetulleita. Kiitämme niistä jo etukäteen.

TULOKSIA JÄSENTUTKIMUKSESTA

Interplanetistien jäsentutkimus ei onnistunut aivan odotetulla tavalla, sillä vastausprosentti jäi sangen alhaiseksi (50 %). Tulosten luotettavuus on siis hieman kyseenalainen. Tulokset antanevat kuitenkin oikean yleiskuvan interplanetisteista.

Vastanneita jäseniä	152	50 %
Jäseniä kaikkiaan (tammikuu 1969)	304	100 %

1. Sukupuoli

a) jäsentutkimus:

mies	89	59 %
nainen	63	41 %
yht.	152	100 %

b) todellisuudessa:

mies	158	52 %
nainen	146	48 %
yht.	304	100 %

Miehet ovat osallistuneet tutkimukseen aktiivisemmin kuin naiset. Miesten vastausprosentti on 56, naisten 43.

2. Ikä

	mies	nainen	yht.	%
yli 60 v.	6	13	19	13
51-60 v.	4	12	16	11
41-50 v.	11	14	25	16
31-40 v.	19	12	31	20
21-30 v.	24	8	32	21
alle 21 v.	25	4	29	19

3. Ammatti

koululainen, opiskelija	28	19
opettaja	16	11
kotirouva	13	8
henkinen työ (johtava)	20	13
henkinen työ (ei johtava)	40	26
ruumiillinen työ	30	20
muu	5	3

4. Asuinpaikka

		%
Helsinki	39	26
Uudenmaan lääni	20	13
Kymen lääni	17	11
Turun ja Porin lääni	16	11
Keski-Suomen "	15	10
Hämeen "	14	9
Oulun "	9	6
Vaasan "	6	4
Kuopion "	5	3
Lapin "	5	3
Pohjois-Karjalan "	5	3
Mikkelin "	1	1

Todellisuudessa helsinkiläisten osuus jäsenistöstä on peräti 40 %, sillä Helsingissä asui tammikuussa 1969 120 jäsentä. Vain joka kolmas helsinkiläisistä jäsenistä on vastannut tutkimukseen. Hieman yli puolet jäsenistä asuu Helsingissä ja Uudenmaan läänissä.

5. Koulusivistys

		%
kansakoulu	36	24
keski- tai ammattikoulu	75	49
ylioppilastutkinto, opisto	24	16
akateeminen loppututkinto	17	11

6. Aviosuhde

naimaton	65	43
naimisissa	70	46
eronnut	10	7
leski	7	4

Miehistä oli naimattomia 50 % (ks.ikärakennetta), naisista 32 %.

7. Milloin kiinnostui lentolautasista?

		%
40-luvulla	7	5
50-luvulla	23	15
1960-1965	83	55
1966- 1968	31	20
muu	8	5

9. Minä vuonna liittyi jäseneksi?

		%
1962	8	5
1963	5	3
1964	5	3
1965	20	13
1966	28	19
1967	48	32
1968 (syyskuuhun mennessä)	38	25

10. Onko jäsenenä muissa alan yhdistyksissä?

ei muissa jäsenenä	140	92
jäsenenä muissa	12	8
jäsenenä Suomen Planetisien Seurassa	5	3

11. Onko omia UFO-havaintoja?

		%
oma UFO-havainto	54	36
ei omaa havaintoa	98	64

Oma UFO-havainto: mies 32, nainen 22.

a) miltä vuodelta on ensimmäinen havainto?

		%
1910-luku	1	2
1920-luku	1	2
1930-luku	3	6
1940-luku	4	8
1950-luku	8	15
1960-1965	11	20
1966-1968	22	40
ei muista	4	8

b) kuinka monta havaintoa on yhteensä?

		%
1 havainto	27	50
2-5 havaintoa	19	35
yli 5 havaintoa	4	7
ei osaa sanoa	4	7

13. Miten muu perhe suhtautuu UFO-harrastukseen?

		%
myönteisesti	90	59
ei osaa sanoa	50	33
kielteisesti	12	8

14. Kuinka monta UFO-kirjaa on lukenut?
Keskimääräinen interplanetisti oli viime vuoden syyskuuhun mennessä lukenut noin kuusi UFO-kirjaa. Noin kymmenen prosenttia jäsenistä oli lukenut kymmenen kirjaa tai enemmän. Vain muutama jäsen oli lukenut yli 30 UFO-kirjaa. Vieraskielisistä kirjoista englanninkielisiä oli luettu eniten.

15. UFO-kirjailijoiden luotettavuus

	pistemäärä		
1) Fry	79	12) Mustapa	4
2) Adamski	74	13) Stranges	3
3) Rehn	57	14) Miller	2
4) Leslie	49	15) Veit	2
5) Telano	35	16) Fuller	1
6) NICAP	17	Jung	1
7) Vallee	14	Kraspedon	1
8) Edwards	10	Lorber	1
9) Keyhoe	10	Lorenzen	1
10) Ruppelt	8	Perego	1
11) Michel	7	Smith	1

Koska enemmistö jäsenistä on tutustunut vain suomalaisiin UFO-kirjoihin, on luonnollista, että nämä ovat saaneet suurimman pistemäärän. Vieraskielisistä NICAP ja Vallee ovat ensimmäisinä.

16. Paras UFO-kirja

	pistemäärä
1) Adamski: Olen ollut lentävällä lautasella	42
2) Rehn: Lentävät lautaset	36
3) Telano: Tulemme avaruudesta	14
4) Fry: Lentävät lautaset kertovat	12
5) Adamski-Leslie: Lentävät lautaset - onko niitä?	11
6) Vallee: Anatomy of a Phenomen	5
7) Edwards: Flying Saucers Serious Business	2
8) Mustapa: Ihminen ja avaruuden avautuminen	2
9) Angelucci: Geheimnis der Untertassen	1
Buckle: Scoriton Mystery	1
Kraspedon: My Contact with Flying Saucers	1
Philip: Secret of the Andes	1
Raamattu	1
Ruppelt: Report on UFOs	1
Stanford: Kontakt med Rymdmänniskor	1
Vallee: Challenge to the Science	1

17. Kuinka monta UFO-kirjaa omistaa?
40 % jäsenistä omisti vähintään viisi UFO-kirjaa. Keskiarvoksi tuli 4,8 kirjaa/jäsen. 10 % jäsenistä omisti vähintään kymmenen UFO-kirjaa. Muutamilla oli jopa yli 30 kirjaa.

18. Seuraako alan vieraskielisiä lehtiä?
20 % jäsenistä lukee vieraskielisiä UFO-lehtiä, näistä useimmat Flying Saucer Review´ta. Toisella tilalla on UFO-Nachrichten.

19. Onko käynyt Interplanetistit ry:n kokouksissa Helsingissä?

		%
ei koskaan	81	54
1 - 3 kertaa	25	16
yli 3 kertaa	44	30

Yllättävää oli todeta, että Helsingissäkin oli varsin paljon sellaisia jäseniä, jotka eivät olleet koskaan käyneet yhdistyksen kokouksessa. Paikalliskerhojen kokouksissa oli käynyt 76 % jäsenistä.

23. Mielipide Lentolautasista

		%
vakuuttunut siitä, että UFOt ovat peräisin muilta planeetoilta	116	76
UFOjen arvoitusta ei ole ratkaistu	29	19
ei osaa sanoa	4	3
ei vastausta	3	2

50 % jäsenistä on nähnyt unta lentolautasista.
72 % jäsenistä pitää todennäköisenä, että maapallolla asuu humanoideja.

32.. Suhteutuminen seuraaviin väittämiin (prosenteissa)

	samaa mieltä	ei osaa sanoa	eri mieltä
a) Nykytaiteet ovat humpuukia	27	41	32
b) Suomen armeija voitaisiin nykytilanteessa lakkauttaa	30	26	44
c) Rikollisiin suhtaudutaan meidän maassamme aivan liian lempeästi	20	44	36
d) Rukouslauantain huvikiellot olisi poistettava	61	22	27
e) Sotia on turha yrittää poistaa, koska sodat kuuluvat ihmisluontoon	7	9	84
f) Television Muukalais-ohjelmasarja pitäisi lakkauttaa	48	27	25
g) Naisten pitäisi saada osallistua yhtä paljon kuin miestenkin yhteiskunnan asioiden hoitamiseen ja johtamiseen	86	6	8
h) Avaruusihmiset eivät ole koskaan suhtautuneet ihmisiin vihamielisesti	35	48	27
i) Jälleensyntyminen on eräs elämän peruslaki	63	27	10

Interplanetistien asenteet ovat yleensä varsin vapaamielisiä. Kaksi kolmasosaa jäsenistä uskoo jälleensyntymiseen.

Edellä on esitetty vain ns. suorat jakautumat. tämän tarkempaan analysointiin ei ole syytä ryhtyäkään, koska tulosten luotettavuudesta ei ole varmoja tietoja. (TK)

COLORADON UFO-TUTKIMUS

TUTKIMUSRAPORTTI ON JULKAISTU

Syksyllä vuonna 1966 perustetun Coloradon yliopiston UFO-tutkimuselimen, ns. Condonin komitean työn tuloksena on Yhdysvalloissa julkaistu raportti tunnistamattomista lentävistä esineistä. Raportti on saatavana myös pehmeäkantisena painoksena: "Scientific Study of Unidentified Flying Objects Conducted by the University of Colorado Under Research Contract No. F44620-67-C-0035 with the U.S. Air Force. Dr. Edward U. Condon, Project Director" Bantamin paper back-sarjassa YZ - 4747 käsittäen 965 sivua ja maksaa 1.95 dollaria.

Valitettavasti emme ole vielä saaneet ko.raporttia luettavaksemme, joten voimme seuraavassa ainoastaan esittää hiukan niitä reaktioita, joita raportin julkaiseminen on tutkijoiden keskuudessa herättänyt. Todettakoon aluksi, että Condonin kanta raportissaan UFO-ilmiöiden reaalisuuden suhteen on kielteinen ja että hänen mielestään tutkimuksia ei kannata jatkaa.

Condonin komitean työskentely on sen parivuotisen olemassaolon aikana herättänyt suurta huomiota UFO-ilmiöistä kiinnostuneiden keskuudessa. Lähempiä tietoja tutkimuksista ei koko aikana ole saatu; erinäisten hajatietojen perusteella kuitenkin yleensä oletettiin lähinnä nyt ilmestyneen tyyppistä selontekoa. Eräs seikka, joka herätti epäilyksiä objektiivisuuden puutteesta tässä tutkimuksessa, oli se, että kaksi tutkimusryhmän alkuperäistä jäsentä tohtorit Saunders ja Levin erotettiin toimestaan. He olivat tiettävästi asennoituneet posi-

tiivisesti UFO-ongelman merkitykseen. Mainittakoon, että tri Saunders'in kirja "UFOs? Yes." (UFOjako? Kyllä.) julkaistiin samanaikaisesti Condonin raportin kanssa.

On paikallaan huomauttaa, että edellä oleva vain hiukan luonnehtii niitä lieveilmiöitä, joita UFO-kysymyksen ympärillä jatkuvasti syntyy. Mitä Condonin komitean merkitys UFO-tutkimukselle tosiasiassa oli, selvinnee aikanaan. Joka tapauksessa Condonin raportti on saanut osakseen arvostelua, joka lähinnä on kohdistunut tutkittujen havaintokertomusten valikointiin ja etenkin siihen, että lukuisia luotettavia havaintokertomuksia, jotka nimenomaan oli asetettu komitean tutkittavaksi, ei oltu lainkaan tutkittu. NICAP'in[1] jäsenjulkaisu The UFO Investigator (January 1969) käsittelee varsin laajasti raportissa olleita päällimmäisiä puutteellisuuksia, joihin NICAP ennenkaikkea lukee sen, että sadat yksityiskohtaiset UFO-ilmoitukset, joiden arvoa tutkimuskohteina ei voida asettaa kyseenalaiseksi, oli jätetty huomiotta huolimatta siitä, että NICAP ja riippumattomat tutkijat, kuten tri James McDonald, olivat erikoisesti varmistuneet siitä, että Coloradon tiedemiehet saivat nämä tapaukset tietoonsa. Ristiriitaisena seikkana näkee NICAP sen, että vaikka 20 prosenttia raportissa esitetyistä vajaasta 100 tapauksesta todettiin tunnistamattomiksi, niin Condon ei kuitenkaan katso lisätutkimuksia aiheellisiksi. Näiden 17 tunnistamattoman havainnon joukossa on kolme astronauttien tekemää havaintoa, yksi valokuvatapaus, viisi tutkahavaintoa, joista neljä käsitti myös visuaalisen havainnon, ja kaksi havaintoa, joihin liittyy ns. EM-efekti (sähkömagneettinen vaikutus). Toivomme voivamme tulevaisuudessa tarkemmin esitellä Condonin UFO-raporttia, joka - vaikka onkin herättänyt runsaasti arvostelua - tuntuu sisältävän paljon monessa suhteessa kiintoisaa aineistoa; mielenkiintoista on mm. tutustua niihin menetelmiin, joita on käytetty yksittäisiä havaintoja tutkittaessa ja niiden luotettavuutta arvioitaessa.

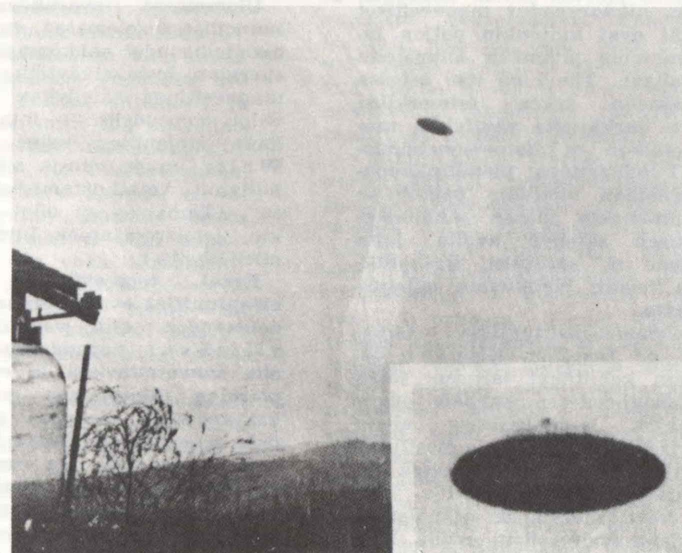
Joka tapauksessa Condonin raportin ilmestyminen on tuonut oman lisänsä siihen kirjavaan aineistoon, jonka pyrkimyksenä on ollut UFO-ilmiön ongelman ratkaiseminen. Ratkaisua ei kuitenkaan vielä ole näköpiirissä. (PT)

---

1) NICAP: The National Investigations Committee on Aerial Phenomena, 1536 Connecticut Avenue, N.W. Washington, D.C. 20036.

CONDONIN KOMITEAN AUTENTTISIKSI TOTEAMAT TRENTIN VALOKUVAT

(The U.F.O. Investigator Vol. IV No.9)

Toukokuun 11 pnä 1950, McMinnville, Oregon: Herra ja rouva Paul Trent näkivät kirkkaan metallisen UFOn, jossa oli yläpuolella kansirakennelma. Kun se käännähti ylöspäin, silminnäkijät "tunsivat

(Jatkuu sivulla 14)

LIIKKUMATTA AVARUUDESSA

Marsin "pikkumiehet" ja "lentävät lautaset"

Tieteisroomaanien kirjoittajat ja "lentävien lautasten" olemassaoloon järkkymättä uskovat kanssaveljemme ovat kertoneet meille "maan ulkopuolisista" avaruusaluksista, jotka voivat pysytellä liikkumatta paikallaan ilmassa tai avaruudessa. Onko tämä vain pelkkää mielikuvitusta? Tai, jos se ei ole sitä, niin miten se on mahdollista? Vastaus kuuluu: käyttämällä hyväksi avaruuden sähkömagneettisia kenttiä.

- - - - - - - - - - - - - - - -

Kaksi saksalaista tiedemiestä, F r a n c k ja S t e i n g r o e v e r, ovat onnistuneet pitämään 50 grammaa painavan 'kappaleen' vapaassa leijumistilassa käyttämällä tavallisia (ei sähkö-) magneetteja.

Sähkömagneettisen induktion avulla aikaansaadut magneettiset kentät ovat kuitenkin paljon tehokkaampia pitämään kappaleita paikallaan. Tämä on itse asiassa 'käytännön arkea', esimerkiksi suurta tarkkuutta vaativissa raakametallien puhdistusmenetelmissä. Puhdistettava metallinkappale pidetään nimittäin paikallaan painottomassa tilassa sähkömagneettisen säteilyn avulla, jotta kappale ei 'saastuisi' kosketuksesta toisiin metalleihin sulatusastiassa.

Weizmann-instituutissa, Israelissa, on Ben-Zion K a p l a n äskettäin kehittänyt laitteen, jossa ferromagneettinen kappale pysyy vapaassa leijumistilassa aivan erityisellä tavalla. Magneettinen kenttä saadaan aikaan tässä tapauksessa sähkömagneetilla, joka saa käyttöenergiansa eräänlaisen oskillaattorivirtapiirin avulla. Tällä tavalla sähkömagneetti 'lähettää' sitä voimakkaampaa (magneettisen kentän) säteilyä, mitä kauempana leijuva kappale siitä on.

Israelissa suoritetut tutkimukset ovat osa suuremmasta tutkimusohjelmasta, jolla pyritään mm. löytämään ratkaisu siihen, miten voitaisiin korvata esim. tavanomaiset metallijouset ja -pyörät (esimerkiksi rautatievaunujen pyörät) — sähkömagneettisen "pintaliitäjäperiaatteen" avulla. Joka tapauksessa 'kuilu' perinteellisen tekniikan ja lentävien lautasten välillä on nyt käymässä kapeammaksi.

Ulommassa avaruudessa on lunnollisesti olemassa rajattomat mahdollisuudet sähkömagneettisen energian hyväksikäytölle. Sähkömagneettinen säteilyhän 'liikkuu' valon nopeudella — mihin seikkaan nojautuen esim. H. G. W e l l s on jo vuosia sitten kirjoittanut "matkustamisesta ajassa". (Tämähän on ollut yleensäkin tieteisromaanien kirjoittajien mieliaiheita.)

Eräät teoreettisen fysiikan asiantuntijat ovat esittäneet mahdollisuuden, että valonnopeuden y l i t t ä v ä t nopeudetkin voivat olla saavutettavissa ja että kappaleiden liikkuminen maailmankaikkeudessa oletettua absoluuttista nopeutta (n. 300.000 km/sek.) nopeammin voi olla suorastaan tavallinen ilmiö. Jos tämä voitaisiin kokeellisesti todistaa, tieteisromaanien unelma — "matkustaminen ajassa" eli valonnopeutta suuremmalla nopeudella — voisi todella toteutua.

Koska fyysinen olemassaolomme riippuu suuressa määrin fysikaalisen universumin, maailmankaikkeuden, olosuhteista — tekijöistä, jotka 'vaikuttavat' vain murto-osalla valonnopeudesta, voisivat astronautit, joiden avaruusalus on "rikkonut" valonnopeusmuurin, itse asiassa v a n h e n t u a h i t a a m m i n kuin, sanokaamme, heidän kotiin jättämänsä morsiamet.

Monet eilispäivän (Einsteinin koulukunnan) johtavat fyysikot olisivat arvostelevasti hymyillen hyljänneet tämän mahdollisuuden. "Liike on mahdollista vain oman liikejärjestelmänsä suomissa rajoissa", he olisivat sanoneet, ja näin ollen se, mitä yllä on esitetty, olisi selvää mielettömyyttä. "Ja edelleen", he voisivat sanoa, "mikään liikkuva kappale ei voi saavuttaa valon nopeutta, koska kappaleen massa ei sillä nopeudella voisi olla enää äärellinen." Koska se on mahdottomuus, he sanoisivat, mikään massa tai kappale ei voi koskaan saavuttaa valon nopeutta, saati sitten ylittää sitä.

Nykyään on kuitenkin olemassa lahjakaita, nuoria teoreettisen fysiikan tutkijoita, jotka ajattelevat asiasta toisin. Ja kaiken lisäksi he ovat luoneet varsin kunnioitettavia teorioita, jotka ennustavat, että fysikaalisessa universumissamme täytyy olla olemassa lukemattomia erilaisia 'ainesosia', hiukkasia, jotka eivät ainoastaan liiku valoa nopeammin, paljon nopeammin — vaan joille valon nopeus on raja, jonka alle ne eivät voi hidastuttaa nopeuttaan.

Niin, tämä kaikki tuntuu hämmästyttävältä, se on myönnettävä, mutta ehkäpä Marsin "pienet, vihreät miehet", joista aina silloin tällöin mainitaan, ovat keksineet keinon, miten he voivat käyttää maan ulkopuolisia voimakenttiä hyväkseen saadakseen kohotetuksi avaruusalustensa nopeuden monia kertoja valon nopeutta suuremmaksi. Ehkäpä lentävät lautaset ovat vain pieniä "jollia", joilla he voivat liikkua valon nopeutta pienemmillä nopeuksilla tehdessään tunnustelumatkoja uudelle planeetalle.

Miten "pienet vihreät miehet" voivat siirtyä 'hyperavaruudesta' meidän avaruuteemme, se on salaisuus, jonka ratkaiseminen selvittäisi kaikki pulmamme, paitsi ehkä kaikkein syvällisintä probleemaamme — kysymystä "hyvästä ja pahasta". Tämän kirjoituksen tarkoituksena ei ole kuitenkaan vedota lukijoihin siinä, miten meidän tulisi suhtautua lentävistä lautasista saatuihin uutisiin, vaan sen tarkoituksena on yksinkertaisesti korostaa mielikuvitusrikkaan tieteisromaaniajattelun merkitystä. Ehkäpä kirjojen ennusteet käyvät lopulta toteen. Nyt ei kuitenkaan vielä kukaan tiedä, miten kosmista sähkömagneettista energiaa voitaisiin käyttää hyväksi. Sen vuoksi meidän on vielä kauan odotettava, ennen kuin pääsemme liikkumaan edes edellä kerrottujen "sähkömagneettisten" pyörienkään varassa.

tuulen puuskan . . . " Herra Trent otti siitä kaksi valokuvaa 30 sekunnin aikana. Esine liikkui nopeasti länttä kohden heti toisen kuvan tultua otetuksi. McMinnville'n sanomalehti 'Telephone Register" tutki kuvat ja totesi ne autenttisiksi. "Life"-lehti julkaisi ne myöskin ilmeisen aitoina. Coloradon tutkija sanoi, että Trentit olivat "hyvin ahkeria tilallisia", joiden vilpittömyyden "useat hyvämaineiset henkilöt" vahvistivat. Tutkija tuli Condonin raportissa siihen tulokseen, että kaikki tapaukseen liittyvät tekijät "vaikuttivat yhtäpitäviltä sen väitteen kanssa, että epätavallinen lentävä esine, hopeanvärinen, metallinen, kiekonmuotoinen, kymmeniä metrejä läpimitaltaan ja ilmeisesti keinotekoisesti valmistettu, lensi kahden silminnäkijän näköpiirissä.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Viime marraskuun 16 p:n "Keski-Pohjanmaassa" oli uutinen:

NIVALAN PAHKALASSA NÄHTIIN OUTO ILMIÖ

"Nivalan Karvoskylän Pahkalassa sattui torstai-iltana outo tapaus, jonka aiheuttajasta ei ole vielä saatu selvyyttä. Veikko Anttilan Oili-nimisen tyttären ollessa ulkona vettä hakemassa klo 17 aikaan, näki hän jonkin matkan päässä talosta oudon esineen, joka laskeutui taivaalta jättäen jälkiä hankeen mutta katosi jälleen tietymättömiin. Kun asiasta ruvettiin ottamaan selvää, todettiin hangella olevan kaksi noin 5 metrin pituista uraa, jotka toistaiseksi tuntematon esine - ilmeisesti

jonkinlainen pallolaitteinen - oli tehnyt. Lähellä olevista puista oli karissut lunta tapahtumahetkellä. Sähkövirta oli katkennut joksikin aikaa, ja kylältä kerrottiin myös muuntajalla palaneesta sulakkeesta.

Lähiympäristöä on tutkittu, mutta ainakaan eilen puoleenpäivään mennessä ei ollut löydetty jälkeäkään oudosta esineestä. Kylältä kerrottiin, että eniten on ihmetystä aiheuttanut se seikka, että hangelle laskeutunut ja siihen jälkiä jättänyt esine oli kadonnut tipotiehensä."

Allekirjoittaneella oli tilaisuus käydä kaksi päivää tapahtuman jälkeen paikan päällä ja nauhoittaa silminnäkijän todistus, joka on edelleenkin tallessa. Kuten arvata saattaa, olivat esineen jättämät jäljet melkein täysin sotkettu eikä niitä tietääkseni ollut ehditty edes valokuvata. Kaikki tiedot perustuvat siis silminnäkijän ja paikallakäyneiden todistuksiin. Huomattava on, että hangen pinta oli jäätynyt aika kovaksi (ei kuitenkaan ihmistä kantavaksi) vesisateiden ja monen päivän pakkasten vuoksi. Jälki oli kertoman mukaan ollut n. 10 cm syvyinen ja 1 m halkaisijaltaan tasainen, pyöreä, kovera painuma, josta lähti kapeneva n. 5 metriä pitkä "lähtöura". Silminnäkijä mainitsi vielä (ensiksi paikalle ehtineenä) laskeutumisjäljen sivuilla olleen epämääräisiä "siiven" jälkiä. Paikka oli tiheähköä lehtimetsää; esineen oli täytynyt kulkea n. 2 m päässä toisistaan olevien puiden välistä. Yhtään oksaa ei huomannut katkenneeksi mutta parinkin päivän kuluttua tapauksesta saattoi havaita että "lautasen" kulkureitillä ei ollut yhtä paljon lunta eikä kuuraa kuin muualla.

Itse esineellä ei ole kuin yksi silminnäkijä; tapaus oli siksi pikainen ja paikka syrjäinen. N.16 vuotias Oili Anttila kertoi kuulustelussa (nauhalla n.20 min.) olleensa illalla 14. marrask. ulkona vedenhaussa n. 70 m päässä talosta. Kello oli viiden maissa ja jo pimeää. Ilma tyyni ja taivas tähdessä. Silloin hän huomasi oudon kirkkaan "täh-

den" ilmestyvän taivaalle. Se läheni ja muuttui kirkkaammaksi. Kertojan mukaan siitä ei kuulunut muuta ääntä kuin jonkinlainen humina sen lähestyessä. Se laskeutui metsään n. 50 m päähän. Esineen ylittäessä puiden latvoja lumi oli lentänyt pyrynä ilmaan. Silminnäkijän kertoman mukaan kasvoilla tuntui samaan aikaan selvä tuulenviri muuten tyynessä illassa. Esine viipyi maassa vain muutaman hetken, nousi taivaalle ja hävisi. Se oli kirkas, pyöreä esine, keskeltä punainen ja reunoilta valkoista hohtava. K.o. henkilö kertoi koko metsän valaistuneen. Kirkkauden vuoksi hän ei voinut erottaa esineen pintaa, se oli "kuin hehkuva pallo". Mutta lentolaitteen koon hän väitti olleen pienen: 1 - 2 m. Mitään erillisiä valopisteitä ei näkynyt, myöskään esine ei vaihtanut väriään. Kulku oli ollut tasaista ja suoraa ja nopeus oli ehkä vastannut hiljaista autonnopeutta. Minkäänlaista palaneen ym. hajua ei liittynyt esineeseen. Eläinten ei havaittu reagoineen tapauksen aikana erikoisesti. Sähköt olivat todellakin menneet hetkeksi lähitaloista samaan aikaan ja n. kilometrin päässä olevalla muuntajalla oli palanut sulake. Ehkä 50 m päässä esineen laskupaikasta kulkee sähkölinja ja "lautasen" oli täytynyt kulkea melkein kohtisuoraan sen yli ja hyvin matalalta.

Silminnäkijä oli kertomansa mukaan "säikähtänyt" niin, ettei ollut voinut muuta kuin tuijottaa outoa vierailijaa. Hän ei ollut ehtinyt hälyttää muita. Kuulusteltaessa hän kertoi ilmiön olleen hänelle kerrassaan niin oudon ja erikoisen, ettei sitä voinut verrata mihinkään tunnettuun. Hän kertoi myös ettei ollut lukenut lentävistä lautasista muuta kuin lehtiuutisia eikä ollut uskonut eikä ollut kiinnostunut koko asiasta. Allekirjoittaneen ja kahden todistajan mukaan hän vaikutti täysin normaalilta nuorelta naiselta. Huomattava on, etteivät kotiväki ja naapurit yrittäneet saada tyttöä ja hänen kertomustaan naurunalaiseksi. Sitähän todistaa lehtiuutinenkin.

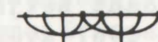
Haluaisin vielä liittää tähän toisen lehtiuutisen joka on samoin "Keski-Pohjanmaasta" marrask. 15 päivän numerosta:

"LENTÄVÄ VALO TOHOLAMMIN TAIVAALLA

Toholammin itä-koillisella taivaalla nähtiin eilen illalla (siis samana iltana kuin k.o. Nivalan tapaus) kello 21.20 aikaan valoilmiö, joka värinsä, kokonsa ja nopeutensa puolesta erosi tavallisesta tähdenlennosta. Tämä ilmiö oli voimakkaasti kipunoiva ja punertava ja sen lento oli hitaan puoleista".

Allekirjoittaneella ei ollut tilaisuutta tämän ilmiön tarkistamiseen.

Seppo Klapuri

UFO-66

UFO-66:n kokoukset ovat tämän kevään aikana seuraavasti: 30.3., 27.4. ja 26.5. Kokoukset pidetään Lappeenrannan nuorisotalossa alkaen klo 18. Tervetuloa!

Suomalaisia UFO-kerhoja

Jyväskylän UFO-kerho

Syyskuun 26. päivä 1966 on se päivä, jolloin Jyväskylän UFO-kerhon voi katsoa syntyneen. Meitä oli silloin neljä. Yksi meistä oli lentäjä, luutn. Kari Korppi, ja ensimmäiset kokouksiksi nimitetyt tilaisuudet pidettiinkin hänen kodissaan. Kari ehti olla mukana vain runsaat neljä kuukautta; hän sai surmansa helmikuussa 1967 syöksyttyään alas Fouga Magister-koneella.

Saman vuoden syksyyn mennessä jäsenmäärämme oli kasvanut noin 20:een. Olimme edelleen kokoontuneet yksityistiloissa, mutta ne eivät kauan riittäneet. Marraskuusta lähtien varasimme kabinetin Hotelli Hospitsista, jossa kokoonnuimme säännöllisesti kevääseen -68 saakka. Aktiivisia jäseniä oli tuolloin 34.

Jyväskylän UFO-kerho on alusta saakka toiminut Interplanetistit ry:n paikalliskerhona (ja toimii edelleenkin), joten kerhollamme ei ole omia sääntöjä, vaan ne ovat samat kuin yhdistyksen. "Ulospäin näkyvänä" toimintana lienee selvimmin ollut UFO-kirjojen lainaus sekä lautasia käsittelevät monisteet, joita on jaettu ympäri maakuntaa. Myös lehtiertikkeleita on lähetelty silloin tällöin eri lehtiin.

Toiminnan monimutkaistuessa heräsi ajatus oman kerhohuoneen hankkimisesta. Suureksi avuksi oli Jyväskylän kaupungin erittäin positiivinen suhtautuminen kerhomme toimintaan. Kaupungin nuorisotoimisto järjestikin ilmaisen kerhohuoneen linja-autoasemalta. Toimintamme aktivoitui uuden kokouspaikan ansiosta ja kokouksia alkoi olla säännöllisesti joka toinen tiistai, kaikkiaan kahdeksan koko syksyn aikana. Huone on tilava ja kalustettu (pöydät ja tuolit). Se sijaitsee Väinönkatu 13:ssa. Nykyisin "rekisteröityjä" jäseniä on 46, mutta kaikkien mukana olleiden luku nousee paljon korkeammalle. Viimeisimmän lisäyksen toi lokakuussa lehdessä ollut lyhyt kerhon esittely UFO-valokuvineen. Suurin osa kerholaisista on koululaisia tai opiskelijoita, mutta lähes puolet jäsenistä on aikuisia, joten kyseessä ei ole pelkästään nuorisokerho.

Kerholla on tällä hetkellä tasan 50 UFO-teosta käytössään, enimmäkseen englannin ja saksan kielisiä. Joukkoon mahtuu myös useita ruotsin ja kaikki suomen kieliset UFO-kirjat. Kirjasto on hankittu yksityisin varoin, kuten koko kerhon toimintakin tapahtuu. Vain pari pientä vapaaehtoista keräystä on suoritettu jäseniltä yleiskulujen peittämiseksi, koska jäsenmaksua ei ole.

Alkuaikoina suoritimme systemaattista UFO-päivystystä. Vierailukäyntejä on Helsingin lisäksi voitu suorittaa vain Tampereen FUFOlhin. Yhteistyö Helsingin kanssa sekä Lappeenrannan UFO-66:n ja Turun UFO:n kanssa on tapahtunut miellyttävässä yhteishengessä, josta kerhomme on kiitollinen.

Uuden kokouspaikan myötä muuttui myös kokousten luonne hieman. On siirrytty yhä enemmän vapaan keskustelun linjalle. Ainoa koko ajan haitanneena tekijänä on ollut ajan niukkuus tilaisuuksien järjestämisessä, koska kokouksista vastuussa olevat ovat opiskelijoita.

Jyväskylän UFO-kerho toimii myöskin AFSCAn (Yhdysvaltain Yhdistyneiden Lentolautaskerhojen) alayksikkönä.

Kerhon kevätkauden kokoukset ovat 25.3, 8.4, 22.4, 6.5, ja 20.5, joka kerta klo 18,15.

(EE)

"KELLUJAT"

Seuraava kirje on julkaistu Flying Saucer Review´n (6/68) "kirjelaatikossa" ja se koskee erääseen Englannissa tehtyyn havaintoon liittyvää virallista selitystä. Kirjeessä esitetty ohje on varmastikin paikallaan UFO-havaintojen yhteydessä. Kirjoittaja on lontoolainen optikko:

"Sir, luin suurella kiinnostuksella Mr. Angus Brook´n tekemästä ristimäistä esinettä koskevasta havainnosta tämän vuoden tammi-helmikuun numerostanne. Olen myös lukenut kopion Puolustusministeriön tätä havaintoa varten antamasta selityksestä.

Kuten lukijanne tietävät, Puolustusministeriö väittää, että esine oli "kelluja" eli musca volitante. Musca volitante´t ovat pieniä hiukkasia, jotka kelluvat lasiaisessa, mikä on silmän takaosassa olevaa hyytelömäistä ainetta.

Selitys vaikutti kauttaaltaan pätevältä, koska 1) Mr. Brooks asettui selälleen nähdäkseen esineen ja tämä liike on hyvinkin saattanut aiheuttaa musca volitanten siirtymään retinan eteen, 2) hän katsoi kohti taivasta, ja musca volitantet näkyvät helpoimmin katsottaessa tasaista taustaa kohti.

Yksityiskohtia ei kuitenkaan voida nähdä siinä määrin kuin mitä Mr. Brooks väitti, sillä musca volitante heittää ainoastaan varjon retinalle ja vain tämä tosiasiassa nähdään. On myöskin epätodennäköistä, ellei mahdotonta, että musca volitante pysyisi paikoillaan 20 minuuttia, kuten Mr. Brooks väitti.

Vaikuttaa kuitenkin siltä, että musca volitante-ista muodostuu Puolustusministeriön käyttöön suositu alibi, ja tämän takia ehdottaisin yksinkertaista menetelmää, jolla tämä mahdollisuus voidaan täysin poistaa. Tämä käy helposti niin, että suljetaan oikea silmä ja esinettä katsotaan vasemmalla silmällä, sitten suljetaan vasen ja esinettä katsotaan oikealla silmällä. Mikäli esine näkyy erikseen molemmilla silmillä, niin se ei ole musca volitante, koska on mahdotonta, että kaksi musca volitantea olisi samoissa asemissa eri silmissä. Niinpä ehdotankin, että jokainen UFOn havaitsija tekisi tämän yksinkertaisen kokeen, jotta musca volitante-selitys täysin eliminoitaisiin."

DINO KRASPEDON

Flying Saucer Review´n (1/69) uutisosastossa oli kirje ko. lehden Brasilian kirjeenvaihtajalta Nigel Rimes´ilta:

"Elokuun alussa vuonna 1968 Aladino Felix, alias Sabado Dinotor, alias Dino Kraspedon esiintyi Sao Paolon televisiossa ja julkisesti tunnusti kirjansa "Men Contacto Com Os Discos Voadores" (Kohtaukseni lentävien lautasten kanssa) olleen pelkkää keksintöä. Elokuun lopussa hänet pidätettiin yhdessä eräiden muiden henkilöiden kanssa syytettynä siitä, että oli erään terroristiryhmän johtaja Brasiliassa. Tällä hetkellä vaikuttaa melko varmalta, että hän tosiaankin oli kiinteästi mukana terroritoiminnassa, muttei varmastikaan ollut ryhmän johtaja. Sanomalehdet ovat kovasti kirjoitelleet hänen tunnustuksestaan ja niinpä syyskuun 10 pnä Sào Paulo´ssa ilmestyvä sanomalehti Ultima Hora omisti kokonaista kolme sivua tälle asialle, painaen otsikot kolmen tuuman korkuisilla kirjaimilla. Hän (Dino Kraspedon) on "laulanut kuin leivonen, mutta se mitä hän on sanonut, on niin mielikuvituksellista ja ristiriitaista, ettei ole epäilystäkään siitä, että miesparka on täysin tasapainottomassa tilassa. Hän on mennyt jopa niin pitkälle, että on sanonut pidättämisellään olevan vakavat seuraukset ihmiskunnalle, sillä venuslaiset hyökkäävät pian Maahan vapauttaakseen hänet ja hänen ystävänsä".

●

Lentävä lautanen ajoi takaa brittihävittäjää

— *US:n kirjeenvaihtajalta* —
Washington, 1. 2. — Sunday Telegraph.

ENGLANNIN KUNINKAALLISET ILMAVOIMAT ovat ainoana maailmassa onnistuneet saamaan tutkansa "lukituksi" lentävään lautaseen, eli UFO:on, kuten sen virallinen nimi kuuluu. Näin sanoo Washingtonissa äskettäin julkaistu raportti.

SE KUVAA, kuinka 2 Englannin ilmavoimien Venom-hävittäjää nousi ilmaan etsimään outoa esinettä, joka oli havaittu tutkalla ja josta oli tehty näköhavaintoja Lakenheathin ja Sculthorpen yllä kesällä 1956. Tarina sai oudon jatkon toisen kohdalla näistä kahdesta lentäjästä: takaa-ajajasta tuli takaa-ajettu.

Raportti tekee seuraavan päätelmän: "Vaikka tavanomaisia ja luonnollisia selityksiä ei varmastikaan voida sulkea pois, sellaisten mahdollisuus tässä tapauksessa näyttää vähäiseltä ja todennäköisyys, että ainakin yksi aito UFO oli mukana, näyttää melko suurelta".

TUTKIMUS COLORADOSTA

Tätä välikohtausta kuvaillaan paksussa teoksessa "Tuntemattomien lentävien esineiden tieteellinen tutkimus", jonka Coloradon yliopisto on valmistanut Yhdysvaltain ilmavoimien tilauksesta.

Kuvaus Lakenheathin tapauksesta on ainoa, jossa äärimmäisen varovainen raportti tulee edes lähelle toteamusta, että aito lentävä lautanen on todella nähty. Yksi raportin yllättävistä piirteistä on, että vaikka sen esipuhe riistää tarmokkaasti kaikkea sädekehää lentävien lautasten ympäriltä, yksityiskohtaiset tutkimukset, joihin se perustuu, paljastavat useita omituisia ja selittämättä jääneitä tapauksia.

Useimmat niistä ovat sellaisia, että ne viittaavat petokseen tai luonnonilmiön väärintulkintaan. Mutta Lakenheathin tapaus jättää avoimeksi vahvan mahdollisuuden, että jonkinlainen vierailija toiselta taivaankappaleelta on saattanut näyttäytyä.

6.500 KM/T

Tämän tapauksen toi tutkijoiden tietoon viime vuonna eläkkeelle siirtynyt Yhdysvaltain ilmavoimien upseeri, joka oli siihen aikaan päällikkönä amerikkalaisella tutka-asemalla Englannin sisäosissa.

Hän kuvaili, kuinka eräs tutkanvalvoja ilmoitti hänelle esineestä, joka kulki n. 6.500 km:n tuntinopeudella. Samalla hetkellä valvontatorni ilmoitti nähneensä valoilmiön kiitävän taivaalla. Amerikkalainen C-47 -kone, joka lensi noin 1.500 metrin korkeudessa ilmoitti, että samanlainen valo oli kulkenut hänen alapuolellaan.

Hieman sen jälkeen tutka tavoitti paikallaan pysyvän esineen noin 22—30 kilometrin päässä. Kun sitä seurattiin, se liikkui äkkiä 650—900 kilometrin tuntinopeudella.

TÄHTÄIMESSÄ

Upseeri sanoi: "Esine vaihtoi sijaintipaikkaansa useita kertoja aina suorassa linjassa, aina noin 900 kilometrin tuntinopeudella ja aina paikaltaan seuraavaan pysähdyspaikkaan samalla nopeudella — nopeus ei muuttunut lainkaan. Nämä sijaintipaikan muutokset olivat 10—30 kilometriä kerrallaan. Siinä ei ollut mitään selvää kaavaa."

Kun esinettä oli seurattu noin 30—45 minuuttia, kaksi kuninkaallisen ilmavoimien hävittäjää lähetettiin tutkimaan sitä. Ensimmäisen koneen lentäjä ohjattiin kohti lentävää lautasta ja kun hän oli siitä noin kilometrin päässä, hän ilmoitti: "Roger.. olen saanut sen tähtäimeen."

Sitten tuli tauko ja lentäjä sanoi: "Mihin se meni? Vieläkö näette sen?"

TAKAA-AJAJASTA TAKAA-AJETTAVAKSI

Liikkuen niin nopeasti, että liikettä oli vaikea havaita tutkan ruudussa lentävä lautanen oli kiertänyt hävittäjän taakse. Lentäjä oli myös nopeasti tajunnut, mitä oli tapahtunut. Hän sanoi, että hän yrittäisi hätistää sen kannoiltaan ja yrittää uudelleen.

"Hän yritti kaikkea. Hän otti korkeutta, syöksyi kohti maata, kiersi ympyrää jne. Mutta lentävä lautanen toimi kuin se olisi liimattu hävittäjän perään. Se pysytteli aina samalla etäisyydellä hyvin lähellä, mutta siten, että lentokone ja lentävä lautanen näkyivät tutkassa kahtena eri pisteenä koko ajan."

POLTTOAINE LOPPUI

Lentäjä yritti karistaa sitä kannoiltaan noin 10 minuuttia. Tutka-asema saattoi havaita hänen puheensa sävystä, että hän "alkoi huolestua, kiihtyä, jopa käydä pelokkaaksi".

Pian sen jälkeen hän kääntyi takaisin lentokentälle, koska koneen polttoaine alkoi loppua. Toinen hävittäjä oli joutunut kääntymään takaisin moottorivian tähden.

Lentävän lautasen havaittiin seuraavan hävittäjää aivan sen kannoilla lyhyen matkaa. Sitten se pysähtyi hetkeksi ja liikkui sitten nopeasti kokonaan pois tutkan näköpiiristä.

EI METEORI

Yhdysvaltain ilmavoimien suorittamat tarkistukset osoittavat, että upseerin kertomus oli erittäin täsmällinen. Poikkeamat muiden asiassa mukana olleiden kertomusten välillä olivat lähes olemattomia.

Yksi selitysehdotus oli, että näköhavainnot olisivat olleet meteoriitista, mutta sitä ei pidetty todennäköisenä, koska esine teki sellaisia liikkeitä.

Coloradon yliopiston raportti ei lainaa Englannin kuninkaallisten ilmavoimien tästä tapauksesta kokoamia todisteita. Se sanoo, että "UFO-ongelma" on käsiteltävänä Englannin puolustusministeriön eräässä osastossa Lontoossa. Puolustusministeriön mukaan tutkimuksia asiasta ei pidetä "erityisen kiireellisinä".

Summary in English

On the 14th of Nowember, 1968, there was an interesting UFO-sighting at Nivala, in the western part of middle Finland. It was at 17 oclock in the evening (at 5 p.m.) when a young lady, Oili Anttila (16) went out for water at a distance of about 70 meters from her home-house. The region is quite lonely and this is why there were no other eye-witnesses..

It was already dark, there was no wind and the sky was starry. Then Oili saw a strange bright "star" appear in the sky. It came nearer and got brighter. There was only a kind of humming to be heard. The thing descended in the middle of the trees at a distance of about 50 meters from the girl. While it flew over the tree-tops the snow on them fell down and she felt a light breese on her face.

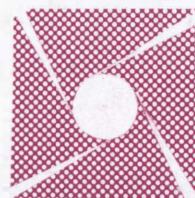
The object was bright and round, having a red colour in the middle of it and white elsewhere. The witness told that everything around the object got very bright. The object didn´t change colour and it moved in straight line. It stayed on the ground (there was a layer of snow) only for a while, rose to the sky and disappeared. It is interesting to note that at the time of the observation lights went out in the near-by houses and later it was found that in the transformer of the village a fuse had blown. While ascending the object flew above electric wires its direction of flying being right-angled to the wires.

At the place of landing there was a round mark, having the diameter of 1 meter and a depth of 10 cm, in the snow.

Our representative interviewed the eye-witness and found her quite normal young lady.

PAIKALLISKERHOT:

Jyväskylä	Erkki Erähonka Postilokero 171
Kemi	Kari Kuure os. Urheilukatu 11
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
Nurmijärvi	Viljo Penttilä Os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

O VIMANA

